

Aslında Böyle Başlamalı Bu Şiir

– DemirMUTLUGİL · 29 Kasım 2017

Kal sevgilimsen
Derinime dalalım
Tut nefesini

Aslında aynen böyle başlamalı bu şiir; aşk'a getirip
ehlikeyfın kelâmını...Eli gitmeli şiire...
Sonra...Daha bir İstanbul olmalı sanki gün;
Elâli, söz söz dökerken kapı önlerine döngüleri

Ya da dünün gergefine batırıp çıkarmalı iğneleri,
Ya da...Veya...Yahut
Neyse...

A benim cânım, cancağızım
Çiğdem kokuşlum
Hüsnüyusufum
Dut ağacımın yalnızlığı
Bak,
Rüzgârını kapmış geliyor
Akşam üstümün küfürbaz tavrı tenhacalarım
Kış vapurları dolusu,
İster istemezler
Yağmur suyu kokuyor perçemi
Yüzü,gözü yıkanmış yeşillerin
Deniz kenarlarında dolaşıyor,
Erguvani türküsü begonvillerin
Dalgalanıyor umurum

A benim cânım,cancağızım
İçi çiçek bahçesi kırk dilin
Karaya ak çalmış
Bildik sensizliklerin
Çıkınında kırk düğüm eskimiş dünün
Kırk ayağın devası
Akrep gölgesinde sanrı

Kulađımda uđultusu köstekli saatlerin
Balık,faryalı ağın derdiyle sarmaş
Ben ierimde dönüp,dolaşan senin

A benim cânım,cancağızım
Depreşenim
Piru pakım
Sabrın boynu bükük çareye
Özlem ađır,öfke silik
Anılar yetim
Aitlik aynı aitlik
Fukara yüređin tek gözü
Soluđumda kıvılcım
Hznmde oban ateşini
En çok şubatın ştr beni
Sar iime güneşini

Aslında böyle bitmemeli bu şiir...Ak güvercin salmalı
yitirilmiş düşler; hiç yoktan bir sensizliğin inkarlarına..

Ya da...Veyahut...Neysel

Kal sevgilimsen
Derinime dalalım
Tut nefesini

Demir Mutlugil